

Ki 13328

Phörd

PROTOKOLL fört vid förhör med kriminal-
inspektören ULF VALDEMAR NORLIN, [REDACTED]

Förhöret hållet i kriminalpolisens lokaler
i Stockholm, tisdagen den 14 februari 1989,
med början klockan 10.00.

Förhørsledare: Kriminalinspektör Stig Edqvist,
rikskriminalen

Förhörsvittne: Kriminalinspektör Johnny Karlsson,
rikskriminalen

Förhöret intalat på band, Sanyo.

Norlin informeras om att förhöret avser den pågående mordutredningen
beträffande mordet på Olof Palme och då i första hand de åtgärder och
informationer som han dels vidtagit och dels erhållit i samband med
den tid, när han arbetade i en spaningsgrupp underställd polisinten-
denten SL Pettersson.

Han berättar inledningsvis att gruppen under polisintendenten SL
Pettersson till en början disponerade lokaler i KK 1:s utrymmen på
Kungsholmsgatan 37 i Stockholm. Den 1 april 1986 flyttades dock
spaningsgruppen till de lokaler som numera disponeras av utrednings-
personalen kring mordet på Olof Palme.

Omnämnda bilagor förvaras i originalpärm.

24/10-90 HED

2.

Skälet till detta var att man märkte att tendenser fanns att någon intresserade sig för utredningsmaterialet som spaningsgruppen hade i KK 1:s lokaler. Bl a uppmärksammades att originalförhör fanns i fotostatmaskinerna på morgonen när personalen kom till arbetsplatsen. Under denna tid hade gruppen varit sysselsatta med företrädesvis att arbeta kring den person som i ett tidigt skede var anhållen misstänkt för mordet på Olof Palme, nämligen Gunnarsson från Blekinge.

Norlin fortsätter med att berätta, att man märkte omkring den 10 mars 1986 att papper, d v s originalmaterial började försvinna ur pärmar som gruppen disponerade. Det hela började, såsom tidigare nämnts, när utredningen intensifierades kring Gunnarsson. Bl a nämner han att pärmarna innehöll uppgifter beträffande beslag samt uppgifter på närmast anhöriga kring Gunnarsson och då företrädesvis i Stockholm. Av detta skäl hade bl a en kollega, som heter Ake Wedin, som då tjänstgjorde i Palmegruppen, blivit förhörd bl a beträffande sina förehavanden.

Grundorsaken till varför kollegan Ake Wedin hördes, var att det skulle utredas hans kontakter med Gunnarsson. Uppgiften i sig hade lagts på Norlin, men han avtackade sig uppgiften av det skälet att han ansåg

att Ake Wedin borde höras av en ~~person med högre tjänsteställning än~~ Wedin själv. Detta gjorde att kriminalkommissarie Christer Schönbeck blev den som höll förhören med Wedin. Förhören fortsatte därefter med Wedin och då utsågs såsom förhørsledare kriminalkommissarie Helge Eriksson, som, enligt vad Norlin känner till, höll två skilda förhör med honom, varav det ena förhöret hölls ena dagen och det andra dagen därpå.

3.

Som nämnts hade orsaken varit samröret eller eventuella samröret mellan Wedin och Gunnarsson och orsaken till detta var att i Gunnarssons anteckningar fanns uppgifter om kollegan Ake Wedin, med bl a telefonnummer till bostad och till arbetsplats.

Norlin tror sig känna till att resultaten av förhören med Ake Wedin gav vid handen att han till en början helt förnekade bekantskapen med Gunnarsson, men efter en tids förhör med honom tillstod han att han kommit i kontakt med Gunnarsson vid en korvkiosk vid Björns Trädgård på Södermalm i Stockholm, där samtal påbörjats de två emellan. Det hade slutligen lett till att Gunnarsson hade följt med Ake Wedin hem till bostaden, som Wedin disponerade, och sov över hos Wedin.

Förhöret återgår här till händelserna på KK 1 när någon intresserade sig för utredningsmaterial i utredningen kring Gunnarsson. Norlin berättar att han, med anledning av gjorda iakttagelser, inom utredningsgruppen vid ett tillfälle sov över på KK 1, varvid han vaknade en natt av att han hörde någon person inne i lokalerna. Han iakttog när han väl kom ut i korridoren att någon person hade varit inne i KK 1:s lokaler och precis när Norlin kom ut i korridoren uppmärksammade han att den dörr som leder från KK 1 i riktning in mot spaningsrotelns lokaler slogs igen. Han såg aldrig vid något tillfälle någon person. Det kan sägas här att, för att kunna passera ut genom denna dörr krävs att man har tillgång till den s k B-nyckeln. I vilken riktning personen därefter gick, vet inte heller Norlin, och det kan också nämnas att man, när man passerar denna dörr, får tillgång till trapphuset som leder både uppåt och neråt i kriminalpolisens lokaler.

4.

Norlin berättar också att han, i samband med att iakttagelser gjordes på att personer eller någon person rörde sig nattetid i KK 1:s lokaler gillrade fällor på så sätt att han tejade sin dörr samt även satte upp gem för att se om någon hade gått ut eller in genom dörren under natten. Norlin kunde konstatera att någon hade passerat dörren vid tre eller fyra olika tillfällen.

Med anledning av detta hade bevakning begärts med hjälp av ABAB. Det hela slutade dock med att spaningsgruppen i sin helhet, den 1 april 1986, flyttade från KK 1 till nya lokaler på våning 7 i kriminalpolisens hus på Kungsholmsgatan 37 i Stockholm.

Det förhör som hade hittats i fotostatmaskinen, d v s originalförhöret, hade varit förhöret just med kollegan Åke Wedin.

Någon förklaring på vem som hade rört sig nattetid i lokalerna fick aldrig någon i utredningsgruppen, och således inte heller Norlin.

Händelserna på KK 1 anmäldes av Norlin till Linder, som då tjänstgjorde såsom chef för KK 1. Norlin kontaktade även polisintendenten

SL Pettersson beträffande iakttagelserna han gjorde

Efter det att gruppen flyttat till våningsplan 7 lägrades lugnet i utredningsgruppen. Bl a infördes också tk på Gunnarsson och hans bekanta och då framför allt i Blekinge. Tk utfördes även i Göteborgstrakten. Någon gång efter uppflyttandet till våningsplan 7 började personalavvecklingen att ske inom gruppen. De som fick ta hand om de underligheter som började hända i utredningsgruppen var Ulf Norlin

5.

samt kollegan Dick Lönnblad. De underligheter som nämnts är det att förhör bl a inte stämde med verkligheten. Det hela slutade med att polisintendenten Severin den 23 maj 1986 meddelade beslut att allt kring Gunnarsson skulle läggas åt sidan. Detta beslut ändrades dock cirka en vecka efteråt på grund av att nya omständigheter kom fram som föranledde att utredningen kring Gunnarsson skulle fortsätta. I detta skede utökades också spaningsgruppen med tolv spanare som således underställdes SL Pettersson. Det som framför allt hände var att kontakter med bulgarer knöts ihop med Gunnarsson. Orsaken till detta var att Gunnarsson i samband med förhör tillfrågades om sina bästa vänner och han uppgav då två stycken personer, varav den ena ^{Pom} Janew och den andra Mikael. Vid kontroll på dessa personer framkom att de var bulgarer. Detta var också, som nämnts, den direkta orsaken till varför spaningsgruppen utökades med tolv personer. Det s k bulgarspåret drogs då igång i juni/juli månad 1986 och kontakter togs med säkerhetsavdelningen med anledning av detta.

^{N3040} Kontakter med säkerhetsavdelningen gav till en början ingenting av det skälet att den person som kontaktades, Göran Arnfors, visade attityden att han ville ha all information men inte gav någonting tillbaka. Detta gjorde att SL Pettersson tog direktkontakt med dåvarande byråchefen PG Näss, varvid denne beslutade om att gruppen skulle tillföras två kontaktmän från säkerhetsavdelningen. Dessa blev inledningsvis en kollega som heter Bengt Löv och vidare Hans Forsman. Dessa gick emellan SÄK och spaningsgruppen under den period de fungerade såsom sambandsmän. Norlin fick även ett rum på SÄK som han kunde disponera vid samarbetet. Så långt fungerade allting per-

6.

fekt och allt var således frid och fröjd under utredningens gång.

Förhöret övergår här till den organisation som var aktuell i den aktuella spaningsgruppen. Norlin berättar att såsom chef fungerade SL Pettersson och som andreman tjänstgjorde tjänsteförrättande kriminalkommissarie Rune Bengtsson samt som tredje man, tjänsteförrättande kriminalkommissarien Rolf Gustavsson.

Ulf Norlin själv fungerade inledningsvis i gruppen såsom ren utredningsman och då tillsammans med kollegan Dick Lönnblad. Under en tjänsteresa till Göteborg blev dock Norlin hemkallad till Stockholm, varvid han informerades om att han skulle ta hand om allt material i det s k bulgarärendet och även annat material. Detta gjorde att han fick ett rum i omedelbar anslutning till SL Petterssons rum. Vidare i Norlins arbetsuppgifter ingick att svara för all inläggning på datan, som gruppen disponerade. Han skulle även således sköta det administrativa kring utredningsgruppen. Den som hade till uppgift att direkt sköta datan var en administrativ personal, nämligen Inga-Lill Hermansson.

Denna händelse ägde rum någon gång under hösten 1986. I det rum som Norlin disponerade vid sidan av Petterssons rum, satt även kollegan Dick Lönnblad, även om inte han direkt var engagerad i de arbetsuppgifter som Norlin hade. I rummet på andra sidan SL Petterssons rum, satt Rune Bengtsson samt Rolf Gustavsson.

Till förhöret närslutes två stycken bilagor, varav den ena är skri-

7.

ven av kriminalkommissarie Helge Eriksson den 9 juli 1987 och varav det framgår personalstaten vid avdelningen vid denna tidpunkt. Ytterligare en bilaga närslutes förhöret och den är nedtecknad den 3 juni 1987 av polisintendenten SL Pettersson. Av denna bilaga framgår vilka arbetsuppgifter som avdelningen var sysselsatt med under den aktuella tidpunkten.

Förhöret återanknyter här till utredningsgruppen där då kollegorna Löv och Forsman från SÄK var involverade. Dessa två försvann dock av olika skäl från gruppen och såvitt Norlin känner till flyttade Löv till Södertälje. Vilka arbetsuppgifter eller uppgifter i övrigt som Forsman fick känner inte Norlin till. Han nämner dock att under den tid de två tjänstgjorde, såsom sambandsmän vid SÄK, lämnade de material från säkerhetsavdelningen till spaningsgruppen. Detta material hade gått via PG Näss på så sätt att han godkänt vad som lämnades till utredningsgruppen under SL Pettersson. De papper som tillsändes spaningsgruppen fick tas till vara av Norlin, som förvarade dessa i en pärm i ett säkerhetsskåp som ingen annan hade tillgång till. Det ingick också i förutsättningarna att enbart de två samt givetvis SL Pettersson fick tillgång till de ~~uppgifter som lämnades från säkerhetsavdelningen~~. Detta höll Norlin hårt på och han nämner såsom exempel att spaningsgrupper, som var engagerade i bulgardelen, ibland var helt fel ute vid sina spaningar och detta kände Norlin till genom informationen han fick från SÄK. Han kunde dock, trots sin information med tanke på tystnadsplikten, inte lämna informationen till spaningskollegorna. Detta gjorde att en form av irritation uppstod i gruppen av det skälet att Norlin försökte att få kollegorna att verka

8.

i rätt riktning, trots att han egentligen inte gav någon information om varför de skulle engagera sig i andra arbetsuppgifter eller spår. Kollegorna som spanade fick efterhand den uppfattningen att Norlin måste sitta inne med information som de inte fick tillgång till och det skapade irritationen.

I detta sammanhang tillfrågas Norlin om han har den uppfattningen att exempelvis Löv eller Forsman lämnade eller försåg Norlin med information från SAK som inte dessa var berättigade att lämna. På detta svarar Norlin bestämt "nej".

När Löv och Forsman lämnade sina arbetsuppgifter såsom kontaktmän/sambandsmän med säkerhetsavdelningen blev en ny person utsedd till denna arbetsuppgift. Norlin är inte säker på namnet, men han vill minnas att han i efternamn hette Lundberg. Han kommer dock ihåg att personen ifråga var rödhårig. Denne Lundberg ville också att materialet skulle lämnas tillbaka till SAK, d v s det material som Norlin fått från Forsman och Löv. Så blev dock aldrig fallet. Norlin har den uppfattningen att samarbetet med SAK blev sämre, av det skälet att Lundberg emottog information, ~~men aldrig lämnade någonting ifrån sig.~~ Det blev, så att säga, ingen dialogkontakt mellan Lundberg och utredningspersonalen.

Efter ytterligare en tid blev en ny kollega från SAK involverad i det hela och denne heter möjligen Stig Johansson. Han lämnade i och för sig information till Norlin, men det hela rörde sig mest om sådant som Norlin ändå kunde läsa sig till via Expressen, då det företrädesvis

9.

rörde sig om fotostatkopior från olika tidningsartiklar. Vidare upplevde Norlin att SAK och då Stig Johansson troligen lämnade helt felaktiga uppgifter som kunde tolkas att han direkt ljög för Norlin. Exempel på detta är att han tillfrågades om en person med personnummer, varvid något svar inte erhöles från SAK. Den person som då var aktuell hade en direkt knytning i SIS, d v s den militära under rättelsetjänsten. Personen ifråga arbetade således vid SIS. Upprinnelsen till detta var det s k bulgarspåret som hade föranlett att förhör hölls i Finland. Kontakt hade etablerats, vilket framkom i utredningen, mellan bulgarer och ryssar via en person som heter [REDACTED]

Pom
I 5822

Pom
Mitov
N 5315
N 3040
D 10279
I 1024-3

[REDACTED]
[REDACTED] Denna [REDACTED] skulle finnas i en fastighet där det fanns en hund som dock var både döv och snäll. Förutsättningarna för detta hade varit att [REDACTED], skulle stjäla även annat i fastigheten. Instruktionerna hade han således fått genom [REDACTED] [REDACTED] hade utfört inbrottet och stölden, men på grund av någon orsak, hade han bara stulit [REDACTED] tagit med sig till Sverige. I sammanhanget hade även [REDACTED] andra föremål, såsom två stycken förfalskade polis-idkort förfalskade i Finland. [REDACTED] hördes om händelsen i Finland och då i centralkriminalpolisens lokaler av Ulf Norlin och Seth Jansson. Seth Jansson ingick vid den tiden i utredningen kring mordet på Olof Palme. Vid förhöret erkände [REDACTED] hela händelseförloppet för Norlin och Seth Jansson.

10.

I samband med förhören med [REDACTED] i Finland hade Norlin som tolk kollegan Henriksson vid centralkriminalpolisen i Helsingfors. I samband med dessa förhör förmedlade Henriksson kontakten med en annan kollega, en kommissarie som heter Silampä i Helsingfors också tjänstgörande vid centralkriminalpolisen. Norlin gör ett tillrättaläggande vid indikteringen och säger att Silampä arbetar vid helsingforsskriminalen. Orsaken till varför Henriksson gav namnet Silampä var att under förhören hade Norlin kommit in på ryssligan och där gjorde Henriksson kopplingen till Silampä, med anledning av arbetsuppgifter som denne haft.

Silampä berättade att han hade hjälpt två svenska kollegor i samband med ett förhör beträffande en stöld på juveler till ett värde av 2 miljoner. I första delen av detta förhör hade Silampä varit med, men han hade senare fått klart för sig att de två svenska poliserna gått in och hållit ett förhör med den misstänkte, som då hade hållits på engelska. Detta hade slutligen gjort att Silampä i ärendet hade fått vittnat och höll nära på att åka dit för mened, på grund av att han inte kände till förhöret som hade hållits på engelska av de svenska poliserna. Efter detta hade delar av förundersökningsprotokollet redovisats i en högertidning som heter Kontra. ~~Den tidningen hade publicerats i Sverige.~~ Tidningen Kontra, där det aktuella förundersökningsprotokollet delvis hade redovisats, hade kommit ut under hösten 1985.

De två svenska kollegorna som hade hållit detta förhör var Silversjö samt nuvarande chefen för våldshoteln i Stockholm, Jan Länninge. De två som hade utfört tvåmiljonerstölden av juveler var två stycken estniska flyktingar vid namn Rocksna och Leppajö. Efteråt hade Silver-

Pom
Roosna
I 5822 - D 10279 ° Lepajöe
I 10101 = I 10101
D 7942-2 = Y 9040-3
Y 9040-3 D 10279

11.

Pom
Linna
Y802192
N3178
I10101
HI 7504-
sjö fått vittnat i ett tryckfrihetsmål i december månad 1986. Silversjö hade i samband med sitt vittnesmål berättat att han lämnat ut delar av materialet som tidningen Kontra därefter redovisat i sin tidning. Knytningarna mellan Silversjö och tidningen Kontra går sannolikt via en manlig tolk som heter Juri Linna, som är en estländare som kommit till Sverige och Stockholm. Enligt vad Norlin tror sig veta, hade denne Juri Linna kommit i samma gumribåt som Rocksna och Leppajö till Finland i samband med sin flykt från Estland. Den fjärde som skulle ha varit med i båten heter Andreas Hildebrandt. Vidare kan nämnas att tolken Juri Linna troligen arbetar för ryska ambassadens räkning. En annan person som kommer in i personkretsen kring Juri Linna är en som heter Hauga^{*}. I förnamn heter denne person Joel^{*}. Denne skriver artiklar i tidningen Kontra under pseudonymen Simu Simonen^{*}.

Pom
Havukka
N3178
IA 9803-21-A
8399-9
Avbrott tages i förhöret för lunch klockan 12.05.

Förhöret återupptages under samma förutsättningar som tidigare klockan 13.35.

Beträffande det indikerade före lunch, ~~när det gäller domen i tryckfrihetsmålet~~, uppger Norlin vid förhörets början att han lämnat felaktig tid för denna dom. Det rätta ska vara 1986-10-03.

Förhöret fortsätter nu med det som avhandlats innan lunchen. Norlin berättar då att ytterligare en tolk kommer in i utredningen och det rör en kvinnlig tolk som tjänstgör inom Stockholms polisdistrikt.

Pom
Denna kvinnliga tolk, som heter Jilena Säppänen tolkar på finska.

12.

Vid kontroll av denna Säppänen i Finland, framgår att hon egentligen inte är finska utan är från börden estniska.

Skälet till varför Säppänen kommer in i utredningen är att Norlin får information per brev av en finländsk kommissarie som heter Silampä, att han har företagit en resa till Sverige, med anledning av ett sammanträffande med svensk polis. Innan denna resa företas kommer Jilena Säppänen till honom och ber att få ta del i utredningsmaterialet kring tidigare omnämnda Rocksna och Leppajö. Hon får då information om att Silampä skall åka till Sverige, varvid hon berättar att även hon är på väg att åka dit och ändrar då resdag för att hon skall hamna på samma båt som Silampä.

Silampä har sin hustru med på resan och när Säppänen upptäcker detta tycker han sig märka att hon blir förvånad.

Väl framkommen till Sverige får Silampä besked att han skall träffa de svenska polismännen i en lägenhet på Södermalm i Stockholm, närmare bestämt på Högbergsgatan 16. Denna lägenhet disponeras av en [redacted]. Vid kontroll angående denna Seoman framkommer att han är utvandrare från Sovjetunionen. [redacted]

[redacted] Tillfrågad om hur Norlin kan känna till detta, tror han sig minnas, att han fått denna information genom SL Pettersson, som i sin tur hade kontaktat SÄK som meddelat detta till SL Pettersson. Hela händelseförloppet äger rum efter det att Bengt Löv och Hans Forsman från säkerhetsavdelningen lämnat spaningsgruppen såsom sambandsmän.

13.

Beträffande den aktuella lägenheten på Södermalm deltar följande personer i sammankomsten där; Silversjö, Silverbark, Silampä och Jilena Säppänen. Vidare en finsk polisman, som tjänstgör vid SUPO, d v s finska säkerhetspolisen. Denne skall heta Jyrämäs. Vid kontroll i samband med förhöret i en promemoria, framgår att även en kollega från våldshoteln i Stockholm även deltog i mötet, nämligen Wranding. Även lägenhetsinnehavaren Sooman fanns med vid mötet. Vad som avhandlades vid själva mötet vet inte Norlin.

Norlin tillfrågas särskilt om kriminalkommissarie Länninge varit med i lägenheten, men han uppger att så inte har varit fallet. Däremot framgår av den promemoria som han själv skrivit, att Silversjö och Länninge skulle ha läckt information till Jilena och tidningen Kontra i utredningen kring ryssligan.

När det gäller information som nämnts i detta förhör bifogar Norlin flera promemorior och enligt gamla beteckningen, d v s den registrering som gjordes i spaningsgruppen har följande promemorior och material lämnats till SAK, nämligen N 183 vidare N 187:3 och N 187:4. I dessa promemorior framgår mera klart än vad som har redovisats under förhöret. Dessa promemorior har i originalformat lämnats till säkerhetsavdelningen och då till PG Näss, men Norlin har tagit fotostatkopior av detta material och dessa kommer att bifogas förhöret såsom bilagor. Det kan vidare nämnas att ytterligare en promemoria kommer att närslutas till förhöret och detta gäller brevet från Seppo Silampä till Dick Lönnblad. Även detta brev är överlämnat till säkerhetsavdelningen och PG Näss, närmare bestämt den 13 augusti 1987. Vidare

14.

kommer domen i tryckfrihetsåtalet att bifogas till förhöret och den har beteckningen DB 17/1986. Även denna dom har gått till säkerhetsavdelningen. Även i förhöret tidigare omnämnda Åke Wedin, d v s kollegan som hördes beträffande sin kännedom om Gunnarsson, har kommit in i utredningen kring ryssligan/bulgarligan. Exakt hur detta gått till vet inte Norlin, men han nämner i sammanhanget att en Strindlind, som nu tjänstgör såsom polisinspektör vid GLG 1 inom Norrmalms polisdistrikt kan på något sätt ha haft ett finger med i spelet. Hur som helst har Åke Wedin vid något tillfälle skrivit en promemoria som ska ingå någonstans i promemoriorna. Även en kolleg som heter Furst i efternamn och troligtvis tjänstgör på spaningsroteln i Stockholm har på något sätt varit involverad. Detta gick till på så sätt att Silversjö kommenderade Furst att bedriva en form av spaning i Finland genom att följa bilar.

Beträffande promemorian från Åke Wedin ligger detta i promemorian med beteckningen N 183.

Det har förts en diskussion med Norlin beträffande den lägenhet som disponerats på Södermalm. D v s ~~Högbergsgatan 16 och markigheterna~~ kring varför sammanträffandet ägde rum där. Det har ifrågasatts det underliga i det hela, varvid Norlin har framfört, att om han själv skulle emottaga kollegor från annat land, så skulle han inte möta dessa i en lägenhet och där ha någon form av sammanträde. Vidare att läckor har förekommit som går tillbaka till tidigare omnämnda Silversjö och Länninge. Han säger härvid att detta i huvudsak var skälet till varför materialet i sin helhet översändes till säkerhetsavdel-

15.

ningen. Han anser vidare att det ger ett intryck av konspiration hela händelseförloppet. Beträffande säkerhetsavdelningen har han inte hört någonting från denna avdelning sedan han sände över materialet och inte heller har säkerhetsavdelningen begärt någon form av komplettering beträffande materialet som dessa fått. Skälet till varför han sparat material och som nu överlämnas är att han tog kopior på materialet när detta gick till säkerhetsavdelningen och av ren rutin och vana tog han kopia för eget bruk.

Pom
N 3171
N 3118-15A
N 3315-1

I samband med spaning på bulgarerna skedde en inriktning mot en person som heter Ivan Dontchev på Döbelnsgatan 6 i Stockholm. Inriktningen på bulgarerna hade kommit i samband med utredningen på Gunnarsson, enär samband tycktes finnas däremellan. Skälet till detta hade varit bl a att man hos Gunnarsson eller rättare sagt i hans bostad, hade hittat en nyckel i samband med husrannsakan som gick till denne Ivan Dontchevs lägenhet på Döbelnsgatan 6. Det kan sägas här att Gunnarsson helt förnekade någon kontakt med Ivan Dontchev, men Gunnarssons fader uppgav vid förhör, att någon sådan nyckel inte hade funnits i Gunnarssons bostad när Gunnarsson flyttade dit. Gunnarsson hävdade att nyckeln hade funnits.

Av detta skäl, d v s att nyckeln hittades hos Gunnarsson, inriktades spaningen på Ivan Dontchev och lägenheten på Döbelnsgatan 6. I samband med spaningarna hade massmedia på något sätt fått information om inriktningen, varför man kunde läsa dag för dag hur spaningarna fortskred.

16.

I detta skede hade chefsåklagare Solveig Riberdahl begärt tk, men detta avslogs av Wranghult och som orsak hade Wranghult uppgivit, att det var utrymmesskäl som gjorde att någon tk inte kunde användas mot Ivan Dontchev.

Under hösten 1987 skedde tre stycken inbrott alternativt försök på plan 7, där bl a vid ett tillfälle Norlins kontorsdörr hade brutits upp och vid ett annat tillfälle hade dörrar dyrkats upp. Vidare hade Norlins skrivbordslåda vid tillfället för själva inbrottet, brutits upp. Vilket material som tjuven eller tjuvarna var ute efter vet inte Norlin, men han nämner att i rummet och i en av lådorna hade förvarats en kaffekassa med cirka 3.000:- kronor i kontanter. Dessa pengar fanns kvar.

I samband med att spaningsgruppen hade flyttat till våningsplan 7 hade dörrarna försetts med nytt lås, vilket gjorde att inte den vanliga B-nyckeln passade, bl a för att ta sig in på själva våningsplanet. Detta innebär att varje tjänsteman i spaningsgruppen var försedd med en annan sorts nyckel. När det gäller låsen förtydligar Norlin det genom att säga att ytterdörrarna till ~~själva vånings-~~planet hade det lås som gjorde att man kunde gå in med B-nyckeln. Vidare var kodlåsen av samma typ som på kriminalavdelningen i övrigt och även försedd med samma typ av kod. Detta gjorde att all tjänstgörande personal på kriminalavdelningen kunde gå in i själva korridorerna, men att för att ta sig in på tjänsterummen krävdes en speciell nyckel. Det var således en sådan dörr på kontoret till Norlin som hade brutits upp vid ett av tillfällena. Vid ett annat tillfälle

17.

sent en fredagskväll när Norlin hade kommit från en tjänsteresa uppmärksammade han uppe på kriminalavdelningen och plan 7, att sju stycken dörrar var uppdyrkade. Dessa hade Norlin låst när han uppmärksammade det hela.

Omkring denna tidpunkt hade tidigare omnämnda kollegan Silversjö vid ett tillfälle kommit upp till gruppen och erbjudit sina tjänster och han hade nämnt vid tillfället att han hade ett stort omfång av material beträffande ryssligan. Han hade då informerats om att ingen tjänst var ledig och i samband härmed hade han ombetts att lämna materialet till gruppen. Något sådant material har inte inkommit till spaningsgruppen till dagens datum räknat.

I detta sammanhang berättar också Norlin att han, efter tjänsten slut, en kväll hade kommit med sin egen personbil och kört ut vid Fridhemsplan, d v s genom tunneln när han uppmärksammade en silverfärgad bil av märket Ford Scorpio som hade hängt på honom. Enär han själv bor i Södertälje hade den efterföljande bilen följt Norlins bil ut på E4-an i riktning mot Södertälje. Till en början hade inte Norlin reagerat speciellt på det hela, men han hade konstaterat att bilen, som var försedd med fyra strålkastare framtill, hade ett ljus som var trasigt. Det hade varit det nederst ljuset på höger sida. Detta gjorde att han kunde senare konstatera att samma bil låg efter även framkomna till Södertälje. Han hade då reagerat på det hela, enär bilen hade hållit ett ungefärligt konstant avstånd till Norlins egen bil. Detta gjorde att han, efter diverse turer, hade svängt in hastigt på en parkering och där kunnat konstatera att bilen som hade tre personer hade kört

18.

förbi platsen, men efter cirka en minut återvänt och åter igen passerat parkeringen där Norlin stod med sin bil. Han säger vid indikeringen att det hade skett inom en minut. Han hade därefter tagit sig hem till sin bostad.

Detta hade därefter Norlin berättat för SL Pettersson. Händelsen i sig hade Norlin funderat på lite närmare en tid efteråt när han någon gång i november/december månad 1987 hade suttit på sitt tjänsterum och SL Pettersson tillsammans med Rune Bengtsson och Rolf Gustavsson samt Allan Bäckström kommit in och berättat att det framkommit, vid en överhörning på telefon, att någon antingen skulle ta bort eller skjuta snuten som höll på med utredningen och som bodde i Södertälje. Härvid påtalar Norlin att han inte är säker på eller det förelåg inte säkerhet i om personen, d v s polismannen, bodde eller tjänstgjorde i Södertälje. Av detta skäl hade Norlin kontaktat, per telefon, Bengt Löv, d v s den kollega från säkerhetsavdelningen som arbetat ihop med Norlin och härvid informerat honom om det hela. Orsaken till detta var att Bengt Löv då, enligt vad Norlin kände till, tjänstgjorde i Södertälje. Det hela hade fått till följd att Ulf Karlsson vid rikspolisstyrelsen och Bengt Löv hade kommit till Norlin och ~~allt ihop drogs~~ därefter för Ulf Karlsson. Det hade skett lite diskussioner kring det hela, där det slutligen beslutades att ingen av de båda var i behov av livvakt enligt eget förmenande. Två dagar efteråt hade Norlin fått till besked att allt var lugnt fortsättningsvis, d v s han hade inget skäl att längre vara orolig för det hela. Den som meddelade detta var Rune Bengtsson.

19.

Fram till denna tidpunkt hade Norlin, såvitt han kunde bedöma, fått de flesta papper till sig, dock icke tk-materialet. Detta material fick han inte tillgång till förrän troligtvis i december 1987. Det gällde då avlyssningarna av Gunnarsson samt även från fadern. Inget av dessa band finns längre kvar, enär dessa spelades av på order av Wranghult, enligt en uppgift som Norlin fått av Björn Rosendahl på narkotikaroteln i Stockholm.

Pom
WB 10393-1

Tk-material från "Sigge" Cedergren har Norlin kommit i kontakt med när det gäller ett band och såvitt han kan förstå gäller det själva mordkvällen, d v s den 28 februari 1986. Skälet till detta hade varit att Norlin och Nässén hade varit sysselsatta med Cedergren vid denna tidpunkt. Bandet hade de två fått antingen av SL Pettersson eller Rune Bengtsson. Vem av de två vet inte nu Norlin. Det hela bör ha ägt rum i december månad 1987.

När det gäller tk-materialet från Gunnarsson, har Norlin fått ta del av första delen, men inte den andra. Inte heller har han läst av skrifter från detta material.

I detta sammanhang kan nämnas ett mindre bråk som hade ägt rum inom spaningsgruppen och detta inträffade i augusti/september månad 1987. Grunden till bråket hade varit att kollegorna Inge Uvemo samt Per Gustavsson hade varit i Blekinge på tjänsteresa. Dessa hade tagit kontakt med SL Pettersson och när det kommit ut hade de visat irritation gentemot Norlin. Någon förklaring till detta fick inte Norlin, varför han återigen tog kontakt med Uvemo och Gustavsson angående

20.

detta. De hade då hänvisat till KK 1 och samtidigt sagt att de inte skulle lämna någon information till Norlin. Norlin hade tagit kontakt med Reneborg, varvid han informerats om att ett sammanträffande med Gunnarsson hade ägt rum i centrala Stockholm och att Gunnarsson i Stockholm hade varit föremål för bevakning.

Detta hade gjort att Norlin hade tagit kontakt med SL Pettersson och ifrågasatt om han kände till att Gunnarsson hade varit i Stockholm, med tanke på att Uvemo och Gustavsson hade varit i Blekinge för i princip samma arbete. Norlin hade då fått till svar från SL Pettersson, i stort sett, att Norlin inte skulle ha reda på allt som hände. Det kan också här nämnas att Norlin tror att det skrivits flera spaningspromemorior beträffande bevakningen av Gunnarsson och att detta inte har redovisats på något sätt till utredningen. Detta gäller hotellbevakningar, åtminstone i fyra eller fem fall. Såvitt Norlin kan förstå, hade bevakningen i Stockholm skötts av SL Pettersson, men då troligtvis av personal utanför spaningsgruppen som SL Pettersson var direkt chef för. Det kan tilläggas att Norlin inte har någon grund för detta, men han har trots allt den uppfattningen. Norlin tillfrågas här om det föreligger ~~något samband med att en grupp spanare vid tiden fick gå från spaningsgruppen. På detta uppger han att något samband däremellan inte finns och att dessa hade fått gått tidigare. Det hade rört sig om cirka tio stycken spanare.~~

Angående tk-material känner Norlin till att det funnits sådant i övrigt, men att något sådant material hade inte Norlin fått sig tillsänt. Dock hade han vid ett tillfälle suttit i bunkern och avlyssnat

21.

sex linor och då i Gunnarssonfallet. Något tk-material från spelklubben Oxen har inte Norlin vare sig sett eller hört talas om.

Däremot vet Norlin att SL Pettersson hade kännedom om att Cedergren var utsatt för telefonavlyssning. Skälet till detta var att när Norlin tillsammans med Nässén var sysselsatta med Cedergren, hade SL Pettersson informerat om att Cedergren var föremål för avlyssning genom narkotikaroteln's försorg. Detta hade gjort att bandet från mordkvällen, den 28 februari 1986, kommit i Nässéns och Norlins händer. Detta band hade därefter Norlin lämnat antingen till SL Pettersson eller Rune Bengtsson.

Att det sedan förekom tk-material hos SL Pettersson tror sig Norlin ganska säkert veta av det skälet att han och Rune Bengtsson vid flera tillfällen hade låst in sig på SL Petterssons rum och där avlyssnat band. Vilka band detta var vet inte Norlin.

Vid ett tillfälle hade dock Solveig Riberdahl suttit inne hos SL Pettersson, varvid Norlin hade inbjudits att sitta och lyssna med, varvid han tackat nej. Detta hade ~~SL Pettersson tagit illa vid sig~~ för. Vad det rörde sig om för tk-material vet inte Norlin.

Vid denna tid hade Norlin ställt Helge Eriksson mot väggen och förklarat för honom att om han inte får tillgång till allt material i sitt arbete hade han för avsikt att sluta inom gruppen. Detta hade dock inte medgivits och någon direkt förändring hade inte kommit till stånd.

22.

Hur Rune Bengtsson och SL Pettersson fick sitt tk-material vet inte Norlin och han säger i sammanhanget att han kände det som så att han blev en form av marionett, som inte fick veta allt som hände.

Däremot kan nämnas att Rosendahl har berättat att Wranghult i stort sett varje morgon var nere i narkotikarotelns tk-avdelning och beslutade vilka band som skulle sparas eller spelas bort.

Med tanke på att SL Pettersson hade tillgång till ett band, beträffande "Sigge" Cedergren och den telefonkontroll som ägt rum hos honom, har en diskussion förts huruvida det kan anses troligt att han haft tillgång till band även från spelklubben. Norlin vet inte hur förhållandet är beträffande detta, men han anser att logiskt sett borde SL Pettersson ha haft även den delen som berörde Cedergren när det gäller spelklubben Oxen.

När det gäller själva upplösningen av spaningsgruppen, där Norlin tjänstgjorde, berättar han att datan och den bas som disponerades raderades bort i sin helhet. Detta med att datan skulle bortraderas hade troligen beslutats av chefsåklagare Solveig Riberdahl. Norlin vet att SL Pettersson och Rune Bengtsson hade diskuterat hur man skulle göra med utredningsmaterialet och datan och härvid kommit till den uppfattningen att visst material skulle gå till SAK, visst material till sedlighetsroteln i Stockholm samt att materialet på datan skulle raderas bort. Detta beslut togs dock senare av Solveig Riberdahl.

23.

Beträffande det material som hade matats in på datan var detta ett spaningsregister som var försett med knytningar beträffande olika personer. Mestadels hade det rört sig om bulgarer samt ryssar.

Originalhandlingarna tillsammans med slagningarna beträffande bulgar- och säkdelen hade gått till SAK. När det gäller knytningarna med bordelldelen och tidigare omnämnda bulgarer och ryssar, hade detta överlämnats till sedlighetsroteln.

Originalmaterialet beträffande bulgarer och ryssar hade under våren 1988, troligtvis i slutet av april, hämtats av Norlin på säkerhetsavdelningen på direktiv från Hans Ölvebro.

Något originalmaterial finns således inte kvar på säkerhetsavdelningen beträffande detta, men säkerhetsavdelningen har blåkopiorna kvar.

Dock finns originalmaterialet beträffande Silversjö och knytningarna till Finland kvar på SAK.

Det material som sedlighetsroteln har fått sig tillsänt, tror Norlin rör sig om två stycken pärmar.

När det gäller Laaksodelen i utredningen ligger den i stora Palmedatorn, d v s den är närsluten till själva utredningen.

Det originalmaterial som nu Norlin har beträffande bulgarer och ryssar är inte sammankopplat med Palmeutredningen.

24.

Det kan nämnas att innan materialet togs bort från datorn hade Norlin ordnat fram en kopia på de namn som förekom inmatade på datan inom spaningsgruppen. Enligt uppgifterna från namnlistan framgår att kopiorna är utdragna den 4 december 1987 klockan 10.06.

Dessa kopior bifogas till förhöret såsom en bilaga.

Förhöret avbrytes klockan 16.00

Norlin uppger att han har åhört indikeringen av det hållna förhöret och godkänner detta i befintligt skick.

Stockholm dag som ovan

Stig Edqvist

Krinsp

Tillägg:

Namnlistan i det utraderade systemet överlämnad till ~~Palmeutredningen~~
den 16 februari 1989.